

ше забрадено съ кърпѣ; казува имъ Исусъ: Расповійте го, и оставѣте го да си иде.

х Гл. 2; 25.
40; 42. 42.
44, 48.

Тогдаъ мнозина отъ Иудеи-тѣ които бѣ- 45
хъ дошли при Маріѣ, ^и видѣхъ това що
стори Исусъ, повѣрувахъ въ него. А нѣ- 46
кои отъ тѣхъ отидохъ при Фарисеи-тѣ, и
казахъ имъ *всичко* що направи Исусъ.

и Псал. 2; 2.
Мат. 26; 5.
Мар. 44; 4.
Лук. 22; 2.
и Гл. 12; 49.
Дѣян. 4; 16.

Тогдава първосвященници-тѣ и Фарисеи- 47
тѣ ^и събрахъ съборъ, и говоряхъ: ^иЩо да
сторимъ? Защото тойзи человекъ много чу-
деса прави. Ако го оставимъ така, всички 48
ще повѣруватъ въ него; и ще дойдѣтъ Ри-
мляни-тѣ и ще истрѣбятъ и мѣсто-то и
народъ-тѣ ни. А нѣкой си отъ тѣхъ на и- 49

и Лук. 5; 2.
Гл. 48; 44.
Дѣян. 4; 6.
и Гл. 48; 44.

ме ^иКаиафа, който бѣше първосвященникъ
прѣзъ тѣзи години, рече имъ: Вы нищо
не знаете; ^иНито размысляте, че е по до- 50
брѣ намъ да умре единъ человекъ за на-
родъ-тѣ, а не да загине цѣль народъ. И то- 51
ва отъ себе си го не каза, но понеже бѣ-
ше първосвященникъ прѣзъ оныхъ години,
пророкува че ще да умре Исусъ заради
народъ-тѣ, ^иИ не токо за народъ-тѣ, но 52
^иза да събере на купъ разсѣяны-тѣ ча-
да Божии. И тѣй отъ него день сговорихъ 53
ся да го убійтъ. ^иЗа това Исусъ не хо- 54
деше вече явно между Иудеи-тѣ, но отиде
отъ тамо въ мѣсто-то близу до пустыни-
тѣ; въ градъ нарицаемый ^иЕфраимъ, и тамъ
живѣяше съ ученицы-тѣ си.

з Иса. 49; 6.
4 Иоан. 2; 2.
и Гл. 40; 46.
Ефес. 2; 14,
15, 16, 17.
и Гл. 4; 4, 5.
7; 4.

и Виж. 2 Лѣт.
45; 49.

и Гл. 2; 45. 3;
4. 6; 4.

и Гл. 7; 41.

И ^инаближаваше пасха-та на Иудеи-тѣ, 55
и мнозина отъ *това* мѣсто възмъзохъ прѣ-
ди пасхъ-тѣ въ Иерусалимъ, да очистятъ
себе си. Тогдаъ ^итърсахъ Исуса и разго- 56
варяхъ ся помежду си като стояхъ въ
храмъ-тѣ: Какъ ви ся струва? Нѣма ли да